Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΜΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΕΝΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΑ

Χάζευα στὸ λιμάνι τὰ καράβια πού ξεφόρτωναν λιπάσματα, ὅταν ἀπὸ μακρυὰ φάνηκε ἀχνὴ ἡ σιλουέττα τοῦ «Βουλκάνια».

Πολλὲς φορὲς εἶχα τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθῶ ἕνα τέτοιο πλεούμενο, ἀλλὰ πάντοτε κάτι θὰ μοῦ τύχαινε καὶ μοῦμενε ὁ καημός.

Νὰ λοιπὸν, εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία σκέφτηκα καὶ ἔτρεξα κατ' εὐθεῖαν στὸ Λιμεναρχεῖο.

Σὲ μισὴ ὥρα ἤμουνα ὁ πρῶτος, μετὰ τοὺς τελωνειακοὺς καὶ τὴν ἀστυνομία 'Αλλοδαπῶν πού πάταγε τὸ πόδι του στὸ κατάστρωμα.

Πραγματικὰ τὸ ὑπερωκεάνειο, περίλαμπρο καὶ ἐπιθλητικὸ μὲ κατενθουσίασε.

Μοῦ προσέφεραν καὶ λικὲρ καὶ τσιγάρα ἀμερικάνικα, τρία κουτιά, κι' ὁ Δεύτερος καπετάνιος ἕνα ποῦρο χοντρὸ σᾶν καρότο.

Δὲν καπνίζω ποῦρα, ἀλλὰ τὸ πῆρα ἀπὸ ἀρὰ εὐγένεια.

Σὲ μιὰ ὥρα ἀφοῦ ἔγιναν ὁ ἀπαραίτητος ἔλεγχος καὶ οἱ ἄλλες διατυπώσεις, κατέθηκαν οἱ τουρίστες στὸν «"Αλεξ» γιὰ μιὰ σύντομη ἐπίσκεψη στὴν πόλι.

Κατέθηκα καὶ γώ κι' ἀνακατεύτηκα μαζὶ τους.

Κουτσὰ—στραβὰ τὰ ντουφεκάω τὰ ἐγγλέζικα καὶ δὲν ἔχασα εὐκαιρία, ἔπιασα μαζύ τους κουβέντα.

Μέχρι νὰ φτάσουμε στὸ λιμάνι πίστευα ὅτι ἐρχόμουν καὶ γώ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Καὶ τὶ μοῦ σκαρφίστηκε λέτε;

Νὰ κάνω τὸν τουρίστα.

Τσιγάρα ἀμερικάνικα εἶχα, ποῦρο εἶχα, εὔκολο ἦτανε.

—Γιὰ νὰ δοῦμε, εἶπα, πῶς περνᾶνε αὐτοὶ οἱ κύριοι λεφτάδες τὶς λίγες ὧρες στὴ πόλι μας;

Καὶ κοτσάρω τὸ ποῦρο στὸ στόμα, κατεβάζω τὸ καπέλο μέχρι τὸ κούτελο, καὶ φοράω τὰ μαῦρα μου γυαλιά.

Σχεδὸν ἔγινα ἀγνώριστος.

"Ἕνας χειροδύναμος ναύτης, πού χρησιμοποιεῖται στὴ ἀποβάθρα γιὰ... βίντζι, μοῦδωσε καὶ μένα τὸ χέρι του καὶ μιὰ καὶ δυό, πάρτονε τὸν τουρίστα στὸ μουράγιο!

Ἡ ὥρα ἤτανε τέσσερες τὸ ἀπόγευμα.

Εἶχα μπροστὰ μου τρεῖς ὧρες καιρό. "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ θιαστῶ.

Πόλις ἤτανε αὐτὴ καὶ μάλιστα ἑκατὸ χιλιάδων κατοίκων, πρόφταινα, δὲν πρόφταινα.

Μᾶς ὁδηγήσανε πρῶτα σὲ μιὰ αἴθουσα τοῦ Τελωνείου γιὰ τὸν ἔλεγχο καὶ ἡ ἐμεῖς ἤμαστε πολλοί, ἡ ἡ αἴθουσα μικρὴ, πάντως τὰ πόδια μου μουδιάσανε ἀπὸ τὴν ὀρθοστασία, ἄσε τὸ στριμοξύδι, οὔτε νάμαστε σὲ παρέλαση.

Κάποτε τελειώσανε οἱ ἄλλοι καὶ ἐγῆκα καὶ γώ γιὰ τὴν ἐπίσκεψη.

'Αλλὰ τὴν πόλη δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν ξέρω, ἔτσι δὲν εἶναι; 'Αφοῦ λοιπὸν εἶναι ἔτσι, ζήτησα νὰ προμηθευθῶ ἀπὸ κεντρικὸ κατάστημα πού ἔγραφε ἀπ' ἔξω «ΤΟΥΡΙΣΤ ΣΟΠ» ἕνα ὁδηγὸ ἢ τέλος πάντων, ἕνα κάποιο φυλλάδιο πού νὰ λέη γιὰ τὴν Πάτρα.

Πρόθυμα μοῦ προσέφεραν ἕνα τῆς ἀρχαίας 'Ολυμπίας. "Ἐκανα πῶς διάβαζα καὶ εἶπα Νό! Μετὰ μοῦδωσαν ἕνα τῆς Ἐπιδαύρου, ξανάπα Νό! "Ὑστερα ἕνα τῆς Ρόδου, αὐτὴ τὴ φορὰ εἶπα τρία Νὸ, Νό, Νὸ καὶ θὰ τοὔχωνα μπουνιὰ στὸ μάτι ἂν δὲν ἤμουνα κείνη τὴ στιγμὴ 'Αμερικάνος καὶ δὲν καταλάβαινα, πού θὰ ἤτανε ὅλη δική του.

—Βρὲ τοὺς ἀθεόφοβους εἶπα κορακιστικοεγγλέζικα, ὅλα τὰ φυλλάδια τοῦ κόσμου τἄχουνε, τῆς Πάτρας ὄχι καὶ συνέχισα ἐγγλέζικα (τὰ μεταφράζω, ὅπως τἄλεγα, ἑλληνικά).

—Νὲν ἔκει, τούριστ μποὺκ Πατράς;

—Νὲν ἔκει, εἶπε ὁ καταστηματάρχης.

Καὶ γώ μέσα μου: (Ποτὲ μὴ σώσων καὶ ἐκεῖ, πού Θέλετε καὶ τουρισμό).

Φεύγοντας μὲ διπλάρωσαν στὴ πόρτα δύο νεαροὶ τέντυ—μπόϋδες ἢ κάτι ἄλλο, καὶ πρὶν μοῦ ἀπευθύνουν τὸν λόγο, εἶπε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο:

—Ρὲ Νίκο, σᾶν μάπας μοῦ φαίνεται, θὰ τὰ οἰκονομήσουμε σήμερα.

"Ἐκανα τὸν ἀδιάφορο, γιὰ νὰ μὴ μὲ πάρουν χαμπάρι καὶ τοὺς χαμογέλασα.

—'Αμερικάνο, 'Αμερικάνο; μοῦ λέει ὁ ἄλλος.

Τράβηξα ἕνα «Γιεεεεὲς» παχύ—παχύ καὶ δὲν χρειάστηκε τίποτε ἄλλο. 'Ανέλαβαν οἱ αὐτοσχέδιοι «τσιτσερόνε» νὰ μοῦ δείξουν τὴν πόλη καὶ νὰ μὲ ψυχαγωγήσουν.

(Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι εἶμαι 'Αμερικάνος τώρα καὶ φυσικὰ μιλάω ἀμερικάνικα, γιαυτὸ καὶ συνεχίζω νὰ τὰ μεταφράζω).

—Ποῦ τὰ πᾶμε, εἶπα.

—Τὰ πᾶμε ντρίκ, ντρίκ λέει ὁ Νῖκος.

Νὸ ντρίκ, ἀρκαῖος πρᾶμας τέλω.

—'Αρκαῖος πρᾶμας, ἀρκαῖος πρᾶμας, γιὲς, γιὲς κόμ καὶ μὲ τραβήξανε κατὰ πάνω.

Δρόμο πείραμε, δρόμο ἀφήσαμε, ἔκανα πῶς χάζευα κι' ὅλας κι' ἔθλεπα αὐτοκίνητα, κάρρα, καρροτσάκια, κόσμος, ὅλοι μαζὺ ἀνάκατα. Καμμία τάξις.

Καὶ τὰ πεζοδρόμια ἀδειανά!!

Εἶπα νὰ ρωτήσω γιατὶ τἄχουνε φτιάση καὶ δὲν πλαταίανανε τουλάχιστον λίγο τοὺς δρόμους, ἀλλὰ δὲν ἤξερα τὴ λέξη καὶ τ' ἄφισα.

"Ὑστερα ἀνεθήκαμε κάτι σκάλες καὶ στρίψαμε σ' ἕνα ἀνυφορικὸ δρόμο σκοτεινὸ καὶ σταθήκαμε σὲ μιὰ σιδερένια πόρτα δεμένη μὲ ἁλυσσίδα.

—Τζόνυ ἀρκαῖος ἐντᾶ μοῦ λέει ὁ Νῖκος, ἀλλὰ σόρ, κλειστός.

—Κλειστὸς ἀρκαῖος; εἶπα. Γιατί; Ντὲν πιστεύος, ἀρκαῖος κλείνουνε γκιατὶ φόβος ἀρκαῖος φύγουνε;

—Φύγουνε, ντὲν φύγουνε, κλειστὸς πόρτας Τζόνυ.

—Καὶ αὐτό; Σημαῖος; (εἶπα δείχνοντας κατὰ πάνω). Τὶ σημαῖος;

—Νὸ σημαῖος Τζόνυ, μπουγάδος, μπουγάδος ροῦχος, κατάλαβες;

Κατάλαβα, μύριζε καὶ τσίκνα καὶ πήραμε τὸ κατήφορο.

—"Ἄλλος, ἄλλος ἀρκαῖος μουσεῖος; εἶπα.

Μὲ πήγανε σ' ἕνα σπίτι κοντὰ σὲ μιὰ πλατεία καὶ μπήκαμε.

Περίμενα νὰ δῶ καμμιὰ μεγάλη αἴθουσα, ὅπως ὅλες οἱ αἴθουσες τῶν μουσείων ὅλου τοῦ κόσμου ἀλλὰ βρέθηκα σὲ κάτι δωματιάκια μὲ βαλμένα δῶ καὶ κεῖ διάφορα σπασμένα μάρμαρα.

—Αὐτὸ μουσεῖος μπόϋ.

—Αὐτὸ Τζόνυ. (Καὶ μεταξύ τους ἑλληνικά).

—Κῦττα ρὲ τοῦ τρίχα δὲν τ' ἀρέσει, δὲν φτάνει πού τὄχουμε κι' αὐτό!!! καὶ συνέχισαν νὰ μοῦ ἐξηγοῦνε δείχνοντάς μου διάφορα κομμάτια.

—Αὐτὸ (ἕνα κομμάτι μάρμαρο) πόντι 'Αλκιβιάντης. Αὐτὸ (ἕνα ψηφιδωτὸ) σπίτις Κολοκοτρώνης, κλέψη —κλέψη ὡραῖος "Ἐλενος. 'Αρκαῖος πολύ ἀρκαῖος.

Καὶ δόστου χαμόγελα καὶ δὸς του Κολοκοτρώνηδες, Μπουμπουλίνες, ὡραῖες 'Ελένες, Ξέρξηδες καὶ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες ἀνακατεμμένοι ὅλοι μαζὺ στὴν ἴδια ἐποχή.

Οἱ ἀθεόφοβοι δὲν εἶχαν τὸ θεό τους.

Εἶχε περάσει μιάμιση ὥρα καὶ εἶχα ἀπηυδίση ἀπὸ ὅ,τι εἶδα καὶ ἄκουσα σὲ μιὰ πόλι ἑκατὸ χιλιάδων κατοίκων.

Οἱ μπόϋδες πού μέχρι τότε δὲν εἶχανε ξεκολλήσει δεκαράκι, ἀρχίσανε νὰ κρυφοκουβεντιάζουν καὶ νὰ μοῦ λένε ντρίνκ καὶ ντρίκ.

"Ἐδγαλα τὰ δυὸ πακέτα τὰ τσιγάρα καὶ τοὺς τἄδωσα, ἀλλὰ στραβομουτσουνιάσανε κι' ἀρχίσανε τὶς ἀρυσὲς ἑλληνικά.

Κατέθηκα, μὲ πήρανε ἀπὸ κοντά, καὶ δὲν ξέρω, τὶ θὰ μοῦ κάνανε ἂν ἤμουν πραγματικὸς 'Αμερικάνος καὶ μάλιστα χαζός, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρχαν φῶτα.

Γιὰ νὰ τοὺς διώξω ἀναγκάστηκα νὰ τοὺς μιλήσω ἔβρα ἀπανοχωρήτικα.

'Ανοίξανε τὸ στόμα μιὰ πιθαμή, στενοχωρηθήκανε πού χάσανε τὸ κελεποῦρι, ἀλλὰ στρίψανε.

Ξανάγιναι ἔτσι πάλι Πατρινὸς κι' ἄρχισα νὰ σκέπτωμαι, πόσα θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω δῆ τὶς τρεῖς αὐτὲς ὧρες, ἂν κάποιοι ἀρμόδιοι τὸ εἶχανε φροντίση.

Καὶ σᾶν Πατρινὸς δὲν μὲ ἔφτανε οὔτε τὸ ἕνα πεζοδρόμιο, οὔτε τὸ ἄλλο. Βάδιζα στὴ μέση τοῦ δρόμου.

—"Ἀντε στραβάδι στὴν ἄκρη, μοῦ φώναξε ἕνα σωφεράκι, θὰ μοῦ χαλάσης τὸ σασί!!!

Δὲν εἶχε ἄδικο!

Κ.Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Πληροφορίες ἀπὸ πολλὰ διαμερίσματα τῆς χώρας μας ἀναφέρουν πλημμύρες, χιόνια καὶ καταστροφές.

—Καὶ ὅπως φαίνεται ὁ καιρὸς δὲν θέλει νὰ σάξη ἀφοῦ οὔτε μιὰ μέρα δὲν χαμογέλασε ἱκανοποιητικὰ ὁ ἥλιος.

—'Αντιθέτως ταξειδιῶτες ἀπὸ τὴν 'Αθήνα ὁμιλοῦν περὶ ἀνοιξιάτικων λιακάδων.

—Μὲ τὸν προχθεσινὸν ἀέρα πολλοὶ λαμπτῆρες τοῦ δήμου ἐκάησαν.

—Μὲ ἀποτέλεσμα πολλοὶ δρόμοι, ἰδίως συνοικιακοὶ νὰ φωτίζωνται πλημμελῶς.

—Δὲν θὰ ἐβλαπτεν μιὰ ἐπιθεώρησις ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γλαύκου.

—'Επανερχόμεθα διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὸ θέμα τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐφθαρμένων πλακῶν τῆς κλίμακος ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Παντανάσσης.

—Δὲν χρειάζεται παρατηρητικότης διὰ νὰ ἀντιληφθῆ οἱοσδήποτε ὅτι κατήντησαν παγὶς δυστυχημάτων διὰ τοὺς ἀνερχομένους καὶ κατερχομένους αὐτάς.

—'Ελπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἀκουσθῆ πρῶτα τὸ δυστύχημα καὶ θὰ ἐπακολουθήση ἡ ἐπισκευή, ὡς συνήθως γίνεται πάντοτε.

—'Ωρισμένοι δρόμοι καὶ μάλιστα κεντρικώτατοι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀσφαλτοστρωθοῦν.

—Σημειώνομεν τὰς ὁδοὺς Σωτηριάδου—Νικήτα καὶ Χαραλάμπη γιὰ τὶς ὁποῖες κάποτε κάτι εἶχε εἰπωθῆ καὶ κάτι εἶχε γίνει.

—"Ὁλα σχεδὸν τὰ ἐνταῦθα Πολιτικὰ γραφεῖα, δι' ἀνακοινώσεών των εἰς τὸν τύπον προτρέπουν καὶ διευκολύνουν τοὺς ἐπιθυμοῦντας εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

—Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀμελεῖς εἶναι πάμπολοι μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφαιροῦν οἱ ἴδιοι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πού τοὺς παρέχει ἡ κοινωνία. "Ας σπεύσουν.

—'Εκτὸς ἐὰν δὲν ἔχουν ἐννοήσει ἀκόμη τὴν σημασίαν τῆς ψήφου.

'Επίκαιρα 'Εκκλησιαστικὰ προβλήματα

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΩΣ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τοῦ Θεολόγου Γυμνασιάρχου κ. Ι. Παπαϊωάννου

Τῷ 1923 ὑπὸ τῆς τότε 'Επαναστατικῆς Κυβερνήσεως συνεστήθη εἰδικὴ 'Επιτροπὴ ἐκ Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς καὶ Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, πρὸς μελέτην τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ημερολογίου, ἥτις ἀπεφάνθη ὅπως: «"Οτι ἡ μονομερὴς καὶ ἄνευ συγκαταθέσεως καὶ ἐγκρίσεως ἀπασῶν τῶν ἐπὶ μέρους ὀρθοδόξων 'Εκκλησιῶν ἀποδοχὴ τοῦ νέου 'Ημερολογίου (Γρηγοριανοῦ) ἄν γίνη, θὰ δημιουργίση λόγον Σχίσματος, θὰ καταστρέψη τὴν ἑνότητα τῆς 'Εκκλησίας καὶ θὰ ζημιώση καὶ τὸ 'Εθνικὸν συμφέρον».

Συνεπεία τοῦ πορίσματος τούτου, εἰς ὃ κατέληξεν ἡ ὡς ἄνω διορισθεῖσα 'Επιτροπή, ἐξεδόθη τῷ 1924 Ν. Διάταγμα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β', ὅπερ διὰ μὲν τὴν Πολιτείαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καθώρισε τὸ νέον 'Ημερολόγιον, διὰ δὲ τὴν 'Εκκλησίαν τὰς ἑορτὰς καὶ τελετὰς ἐκύρωσε τὸ ἐκ παραδόσεως 'Ιουλιανὸν 'Ημερολόγιον καθωρίσας συγχρόνως, ὅπως ἡ 'Εθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου τελῆται μὲ τὸ παλαιόν. Διὰ τοὺς ὡς ἄνω λόγους Κανονικοὺς καὶ διὰ λόγους Θρησκευτικῆς συνειδήσεως οἱ ὀπαδοὶ τοῦ πατρίου 'Ημερολογίου συνυφασμένου πρὸς τὸ ἑορτολόγιον τῆς 'Εκκλησίας ἀπεσχίσθησαν τῆς Διοικούσης 'Εκκλησίας καὶ διέκοψαν τὴν 'Εκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν πήξαντες ἴδια Θυσιαστήρια καὶ ἐκλέξαντες Κανονικοὺς ἰδίους 'Αρχιερεῖς.

Διότι ἡ Διοικοῦσα 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος ἀγνοήσασα ἀποφάσεις Παν/ορθοδόξων Συνόδων καὶ τὴν ἄρνησιν τῶν Σλαυϊκῶν 'Εκκλησιῶν ἄχρι τῆς σήμερον ἐμμενουσῶν διὰ Κοινωνικοὺς λόγους εἰς τὸ 'Ιουλιανὸν, προσεχώρησεν εἰς τὸ Γρηγοριανὸν συμπαρασύρασα καὶ τὰ Πατριαρχεῖα Κων)πόλεως, 'Αλεξανδρείας—'Αντιοχείας, τοῦ Πατριαρχείου 'Ιεροσολύμων, τοῦ 'Αγίου "Ὀρους, "Ἄθω καὶ Θεοβαδίστου Σιναΐου "Ὀρους, ἀρνηθέντων νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν καινοτομίαν τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας, ἥτις ἔσχε πρὸς τοῦτο τὴν πρωτοβουλίαν. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ μιᾶς ἐπιστολῆς, ἣν ἀπηύθυνεν ὁ ἀοίδημος Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας Φώτιος τῷ 1924 πρὸς τὸν τότε 'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνῶν Χρυσόστομον μετὰ τὸ πρακτικόπημα τῆς 'Ημερολογιακῆς καινοτομίας ἐπιρρίπτων εἰς τὴν Σύνοδον τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας τὴν πρωτοβουλίαν. 'Αντιτιθέμενος ὁ ἀείμνηστος Φώτιος προτείνει τὴν συγκλησιν Μεγάλης Τοπικῆς ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου «ἄνευ τῆς ὁποίας, τονίζει, οὐδεμία περὶ Καθεστῶτος Κοινοῦ τῇ ὅλῃ 'Εκκλησία εἴτε γνώμη, εἴτε μονομερὴς ἀπόφασις ἔσται ἢ λογισθήσεται ἔγκυρος καὶ κατωχυρωμένη τῇ ἀπαραιτήτῳ ἰσχύϊ.

"Οτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ 'Ημερολογίου ἡ 'Ελληνικὴ 'Εκκλησία ἐξέκλινε τῶν Παραδόσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων Παν/ορθοδόξων Συνόδων ὁμολογεῖ τοῦτο εἰς τὸν διαπρεπῆν 'Αρχιερέων τῆς 'Επισήμου 'Εκκλησίας καὶ μοναδικὸς Κανονολόγος, ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Λαρίσσης καὶ εἶτα 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν Δωρόθεος εἰς διατριβὴν του δημοσιευθεῖσαν «Τὸ 'Αρχεῖον 'Εκκλησιαστικὸν Δικαίον (Ἔτος 6ον) γράφων τάδε: «Ἡ παραδοχὴ τοῦ Γρηγοριανοῦ 'Ημερολογίου ἀντίκειται εἰς τοὺς 'Ι. Κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς Παραδόσεις, ἔτι δὲ πλέον καθιστᾶ τὴν 'Εκκλησίαν ὑπεύθυνον ἐναντι αὐτῶν». Καίτοι ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Κανόνα Α' Οἰκ. Συνόδου ἡ Διοικοῦσα 'Εκκλησία δὲν ἐδέχθη τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου, ἐν τούτοις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν κοσμοσωτηρίων ἑορτῶν Χριστουγέννων — Φώτων κατὰ τὸ νέον 'Ημερολόγιον, συντέμνουσα, ἢ καὶ παντελῶς ἐξαφανίζουσα τὴν νηστείαν τὴν μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ('Αγίων 'Αποστόλων) ὅταν τὸ Πάσχα συμπέση κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ὡς συνέβη τῷ 1932 καὶ 1956. Δύο Πατριάρχαι Κων)πόλεως ἐξεγερθέντος τοῦ λαοῦ καθηρέθησαν, ὁ μὲν 'Ιερεμίας Γ' τῷ 1735 ὡς Καινοτόμος θελήσας νὰ καθορίση τὴν νηστείαν 'Αγίων 'Αποστόλων εἰς 12 ἡμέρας, ὁ δὲ Καλλίνικος τῷ 1757 εἰς ἡμέρας ἑπτὰ (7).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΓ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ
Θεολόγος — Γυμνασιάρχης

ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 48

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Τ. Κ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑΣ

Μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του Γούναρη 41 (ἔναντι Ο.Τ.Ε) Δέχεται 9—1 καὶ 5—8. Πλῆρες καρδιολογικὸν ἐργαστήριον

ΝΕΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

'Από 1ης Σεπτεμβρίου ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις νέα Γενικὴ Χειρουργικὴ Κλινικὴ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ 'Ιατροῦ Χειρουργοῦ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ

'Επὶ τῶν ὁδῶν ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ καὶ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 4

ΤΗΛ. 39—73

ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ Η ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ- ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Ο "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ,,

(ΠΡΩΗΝ ΚΛΙΝΙΚΗ Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ)

Παρὰ τὰ Ὑψηλὰ 'Αλώνια (Μεσολογγίου 11) ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἰατρῶν κ.κ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Χ. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗ

Μαιευτῆρος—Χειρουργοῦ Γυναικολόγου καὶ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Κ. ΔΡΑΓΩΤΗ

Γενικοῦ Χειρουργοῦ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

'Αριστοῦχος 'Ιατρικῆς Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν 'Εκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου Γερμανίας δι' ὑποτροφίας

ΙΑΤΡΕΙΟΝ: 'Αγ. Νικολάου ἀρ. 60

'Αριθ. τηλεφ. 21 — 81 — ΠΑΤΡΑΙ

" SEMAL ,,

Πεφημισμένα Βελγικὰ Κομπρεσσὲρ διὰ βαφὰς Αὐτοκινήτων, Ποδηλάτων. 'Επίπλων ξυλίνων καὶ μεταλλικῶν, Ψυγείων. Δερμάτων. 'Υποδημάτων, Οἰκοδομῶν κλπ. κλπ.

ΤΥΠΟΣ VEDETTE

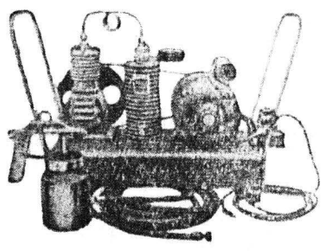

No. 1

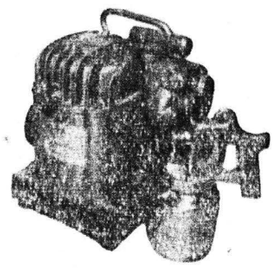

No. 2

Γενικὸς 'Αντιπρόσωπος

Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μαιζῶνος 89 —Τηλ. 46—72—ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

'Αλλαγὲς

'Αποφασίστηκε λοιπὸν καὶ σὲ λίγο θὰ φύγουν ἀπ' τὴ μέση ἡ ὀκᾶ καὶ ὁ πῆχυς.

Νέα μέτρα καὶ νέα σταθμά. Μὲ τὸ καλὸ νὰ μᾶς ἔρθουν. Βέβαια στὴν ἀρχὴ θὰ μᾶς κακοφανῆ λιγάκι κι' ὥσπου νὰ τὰ συνηθίσουμε, θὰ χρειαστῆ ἀρκετὴ ὑπομονὴ...

«Μοῦ βάζετε, παρακαλῶ, μισὴ ὀκᾶ... παρντὸν μισὸ κιλὸ ζάχαρι; «ἢ ... πόσο ὁ πῆχυς... μὲ συγχωρεῖτε... πόσο τὸ μέτρο τὸ ὕφασμα;».

Κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολη βλέπετε. "Ἐξις δευτέρα φύσις, ἔλεγαν οἱ προ—προ—πρόγονοί μας ποὺ εἶχαν τὰ τάλαντα καὶ τὰς παρασάγγας.

Ἐν τούτοις, ὅ,τι καὶ νὰ γίνη, θὰ βρεθοῦν κα ἰάνθρωποι πού πιστοὶ στὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, θὰ τὸ ρίξουν στὴν παρανομία καὶ κλείνοντας τὸ μάτι στὸν κάπελα, θὰ τοῦ λένε ἐμπιστευτικὰ «Παιδί, πιάσε ἕνα κατοστάρακι....» 'Αλήθεια, πῶς νὰ καταφέρουν νὰ συνηθίσουν στὸ «Φέρε τριακόσια... γραμμάρια». Βορικὸ ὀξύ ἀγοράζουν οἱ ἄνθρωποι; Κι' ἂν τοὺς θεωρήσης γιὰ κουτοὺς μήπως θὰ μπορῆς πιὰ νὰ τοὺς εἰπῆς πῶς δὲν τἄχουν τετρακόσια; μᾶλλον ἐσύ δὲν τἄχης θὰ σοῦ εἰποῦνε, ἀφοῦ ἀπαρνήθηκες τὴν ὀκᾶ...

Τὶ τὰ θέλετε, πολλὰ προβλήματα θὰ γεννηθοῦν μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νέων μέτρων, πολλὰ εὐτράπελα θὰ ἀκούγονται καὶ πολλὲς ἀλλαγὲς θὰ γίνουν.

"Ετσι, τραγουδώντας τὴν γνωστὴ «Μπιρμπίλω», θὰ λέμε:

«Ντὶπ μυαλὸ δὲν εἶχες γραμμάριο καὶ σ' ἐπῆρε τὸ ...χειμάρριο...» ἢ τὸ ἄλλο «Τα—λα—λὸ, ἀγγινάρες ... μαϊντανὸ, κόκκινες καλὲς ντομάτες μιάμισυ δεκάρα ... τὸ κιλὸ...».

"Α! τὸ σωστὸ σωστὸ κι' ὀκᾶ ... χίλια γραμμάρια....

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΒΑΣΙΛΗ ΛΙΑΣΚΑ: «Φαντασμαγορίες τῆς ἀσφάλτου» (ποιήματα)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ κ. Βασίλης Λιάσκας εἶνε ἕνας ἀπ' τοὺς νέους μας ποιητὲς πού προοδευτικὰ καὶ μὲ βήματα σταθερὰ δημιουργεῖ καὶ ἐξελίσσεται. Τοῦτο τὸ συμπέρασμα βγαίνει ἀπ' τὴ μέχρι τὰ σήμερα προσφορὰ του στὴν ποίηση πού μὲ τὴν τωρινὴ ἀριθμεῖ τέσσερες ποιητικὲς συλλογές.

Οἱ «Φαντασμαγορίες τῆς ἀσφάλτου», πού τυπώθηκαν ἀπ' τὸ «Δίφρο» καὶ κυκλοφοροῦν ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Λυκαβηττοῦ 2 — 'Αθῆνα), δείχνουν μὲ εὔγλωττο τρόπο τὴν ὡρίμανση τοῦ κ. Λιάσκα καὶ τὴν τέλεια προσαρμογὴ του στὴν ποίηση τοῦ καιροῦ μας. Πιὸ πολὺ ὅμως ξεχωρίζουν γιὰ τὸν προσωπικὸ ἐκφραστικὸ τόνο τοῦ ποιητῆ καὶ γιὰ τὴ συνθετικὴ περιεκτικότητα πού φανερώνουν, ἔτσι πού νὰ μὴ μένουν περιθώρια σὲ προχειρότητες καὶ περιττολογίες. Μιὰ κάποια γλωσσικὴ ἰδιορρυθμία πού συνοδεύει τὸ κάθε ποίημα συμπληρώνει τὰ πλεονεκτήματα πού παρουσιάζουν τὰ γραφτὰ τοῦ ποιητῆ.

Ὁ κ. Λιάσκας εἶν' ἕνας σύγχρονος ἄνθρωπος καὶ βασανίζεται ἀπ' τὸ ἄγχος τῆς ἐποχῆς μας. 'Απ' τὴν ἀνθρώπινη περιπέτεια πού κυοφορεῖται στὰ χρόνια μας δὲν μένει ἀμέτοχος κι' ἡ ποίησή του ἀποχτάει ἔτσι μιὰ καθολικότητα στὴν θεώρηση τῶν πραγμάτων. Δὲν φιλοσοφεῖ. 'Αγωνίζεται καὶ πασκίζει νὰ βρεῖ ἕνα διέξοδο μέσα ἀπ' τὰ ἴδια τὰ δνειρά του κι' ἀντικρύζει τὸν γύρω του κόσμο μὲ μιὰ βαθύτερη ψυχικὴ ἀντοχὴ. "Ἐχει ἀκόμα καὶ μιὰ θερμόαιμη αἴσθαν τικότητα γιὰ ν' ἀγγίζει στὸ κάθε του ἔθημα τὴν ἀνθρώπινη ταλαιπωρία.

Μὲ τὶς «Φαντασμαγορίες τῆς ἀσφάλτου» ὁ κ. Λιάσκας δημιουργεῖ μιὰ ποίηση πού μᾶς συγκινεῖ ἐσωτερικὰ καὶ μᾶς δίνει τὸ μέτρο τῆς αἰσθητικῆς φροντίδας. Στὰ περσότερα ποιήματα τῆς συλλογῆς βρίσκει κανεὶς τὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ ἀνθρώπινο.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ 'Αγοράζομεν 'Ἑλληνικὰ — Ξένα — Σφραγισμένα —ἀσφράγιστα. Μιχαλακοπούλου 45. τηλ. 22 — 14.

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα κοινῆς ἀλληλογραφίας, σφραγισμένα, εἰς ποσότητας καὶ σοβαρὰς συλλογάς. Πληρώνομε τὰς καλλιτέρας τιμάς. Γεώργιος Παπαγεωργίου 'Αγίου Νικολάου 16 τηλέφ. 27—75.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ:
Ἀνδρ. Θεύζης
"ΓΙΩΤΗ,,
Γιὰ Ριζόνερο-Σοῦπα Κρέμα
Π